

# βαγγέλιο

**βαγγέλιο, το**, ουσ. [μσν. βαγγέλιον < αρχ. εὐαγγέλιον (= καλή αγγελία, καλή είδηση)], το ευαγγέλιο·

- αυτό είν' άλλου (αλλουνού) παπά βαγγέλιο, βλ. λ. [παπάς](#)·

- βάζω το χέρι μου στο βαγγέλιο, ορκίζομαι στο ευαγγέλιο: «αν δε με πιστεύεις, βάζω το χέρι μου στο βαγγέλιο»·

- δε βάζω (και) το χέρι μου στο βαγγέλιο, δεν είμαι απόλυτα σίγουρος γι' αυτό που υποστηρίζω οπότε και δεν επιμένω: «έχω την εντύπωση πως ο τάδε μας κάρφωσε, αλλά δε βάζω και το χέρι μου στο βαγγέλιο»·

- μα τα δώδεκα βαγγέλια! βλ. λ. δώδεκα βαγγέλια·

- να με κάψουν τα δώδεκα βαγγέλια! βλ. λ. δώδεκα βαγγέλια.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας